

Johtokunnan puheenjohtaja Pentti Hakkarainen
Finanssivalvonta

FINANSSIALAN KESKUSLIITON NÄKEMYS MAKROVAKAUSTILANTEESTA

Finanssivalvonnan johtokunta päätti 14.6. pitämässään kokouksessa, ettei se aseta kotimaisille luottolaitoksille muuttuvaa lisäpääomavaatimusta. Se kuitenkin päätti ryhtyä toimenpiteisiin 10 prosentin luottolaitoskohtaisen alarajan asettamiseksi sisäisiä malleja käyttävien luottolaitosten asuntoluottokannan keskimääräiselle riskipainolle.

Päätöksen perusteluissa todettiin, että Suomen rahoitusjärjestelmän suhdannesidonnaiset järjestelmäriskit olivat kokonaisuudessaan pysyneet ennallaan. Täydentävät riskimittarit eivät viitanneet rahoitusjärjestelmän haavoittuvuuksien kasvuun tavalla, joka olisi vaatinut muuttuvan lisäpääomavaatimuksen asettamista.

Finanssialan Keskusliitto (FK) katsoo, että Finanssivalvonnan johtokunnan kesäkuinen päätös olla asettamatta muuttuvaa lisäpääomavaatimusta oli perusteltu. Kokouksen jälkeen saadut tiedot talouden kehityksestä eivät myöskään anna aiheutta muuttaa päätöstä.

Suomessa ei ole merkkejä luotonannon tai velkarahoituksen käytön liiallisesta kasvusta, eikä tarvetta muuttuvan lisäpääomavaatimuksen asettamiselle siten ole.

Näkemyksen perustelut

Finanssivalvonnan johtokunnan kesäkuinen päätös perustui Tilastokeskuksen rahoitustilinpidon tietoihin, jotka ulottuivat vuoden 2015 viimeiselle neljännekselle. Niiden mukaan Suomen yksityisen sektorin luottokanta oli tuolloin yhteensä noin 373 mrd. euroa, ja luottokannan koko suhteessa BKT:hen oli hieman yli 180 %. Suhdeluvun poikkeama pitkän aikavälin trendistään arvioitiin 2,6 prosenttiyksiköksi, ja sen perusteella laskettu ohjearvo muuttuvalle lisäpääomavaatimukselle oli 0,25 %. Koska täydentävät riskimittarit eivät kokonaisuudessaan viitanneet sellaiseen rahoitusjärjestelmän haavoittuvuuden kasvuun, joka edellyttäisi muuttuvan lisäpääomavaatimuksen asettamista, johtokunta katsoi, että luottosuhdannetta ei ollut tarvetta hillitä.

Tilastokeskus julkisti kesäkuun lopulla vuoden 2016 ensimmäisen neljänneksen rahoitustilinpidon tiedot. Samalla aiempien neljännesten tietoja revisoitiin. Kuten monesti aiemminkin, muutokset historiatietoihin olivat osin suuria. Esimerkiksi vuoden 2015 viimeisen neljänneksen luottokanta oli nyt lähes 6 mrd. euroa aiemmin raportoitua suurempi. Uuden tilaston mukaan luottokanta kasvoi alkuvuoden 2016 aikana noin 5½ mrd. eurolla ja oli maaliskuun 2016 lopussa vajaat 385 mrd. euroa eli lähes 185 % BKT:stä. Pääsyyinä kasvuun oli yritysten (ilman asuntoyhteisöjä) lainojen ja joukkovelkakirjojen tuntuva lisäys. Lainojen osalta kasvu tuli suurelta osin yritysten välisten velkojen lisääntymisestä.

FK katsoo, että yksityisen sektorin luottokannan BKT-suhteen kehitystä koskevien uusien tietojen perusteella ei voi vetää johtopäätöstä, että Suomessa olisi tapahtunut merkittävä

luottosuhdanteen voimistuminen. Jälleen kerran luottokantatilaston suuret jälkikäteiset revisiot sekä yritysten väliset erät vaikeuttavat tämän mittarin tulkintaa ja heikentävät sen käyttöarvoa makrovakauseräpäätösten perusteena.

Muut riski-indikaattorit antavat tukea näkemykselle, että luottosuhdanne on Suomessa edelleen vaimea eikä tarvetta muuttuvan lisäpääomavaatimuksen asettamiselle ole. Suomen Pankin rahalaitostilastojen mukaan Suomen rahalaitosten euromääräinen luotonanto yrityksille ja kotitalouksille oli alkuvuoden aikana maltillista ja kasvoi 3-4 prosentin vuosivauhtia. Kesää kohden kasvu jopa hidastui. FK:n mielestä tilastot osoittavat, että luotonannon kasvu on edelleen maltillista, eikä Suomessa ole merkkejä luotonannon tai velkarahoituksen käytön liiallisesta kasvusta.

Myös muut riski-indikaattorit osoittavat, että makrovakauseriskit ovat Suomessa hallinnassa. Asuntomarkkinoiden hintakehitys on jatkunut kokonaisuudessaan vaimeana, ja reaalisesti koko maan asuntohinnat ovat nyt alempana kuin 2010-luvun alussa. Uusien asuntolainojen nostot ovat vilkastuneet jonkin verran, mutta niiden reaalin määrä on 12 kuukauden liukuvalla summalla tarkasteltuna yhä varsin alhainen, lähellä 10 viime vuoden alinta tasoaan.

Suomen talouden makrovakauseriskejä pienentää osaltaan se, että pankkisektori on vakaa ja sen häiriönsietokyky hyvä. Pankkisektorin ydinvakavaraisuussuhde oli maaliskuun 2016 lopussa 20,8 % ja kokonaisvakavaraisuussuhde 22,8 %. Euroopan pankkiviranomaisen (EBA) heinäkuun lopulla julkistamien stressitestitulosten mukaan suurimpien Suomessa toimivien pankkien vakavaraisuus säilyi hyvänä myös erittäin heikon taloudellisen kehityksen skenaariossa. Sama koski myös yleisemmin pohjoismaisia pankkeja. Tämä osaltaan hälventää niitä pelkoja, joita eräillä tahoilla on esitetty pankkisektorimme pohjoismaisten kytkentöjen tuomista mahdollisista riskeistä.

Kunnioitavasti

FINANSSIALAN KESKUSLIITTO

Piia-Noora Kauppi
toimitusjohtaja